

‘Ik was een fanatiek *aerobatics-vlieger.*’

Liesbeth Korsman (1960) geboren te Utrecht. Ze heeft het sterrenbeeld Tweeling en ja daar herkent ze wel wat in: “Zo schizofreen als de pieten, dus. Meestal ben ik ook met wel vier dingen tegelijk bezig en spring daardoor vaak van de hak op de tak, zodat niemand nog weet waar ik het over heb.” Ze heeft 1 zus en woont tegenwoordig in Maarssen met man en een rode poes genaamd Pepper, die ook als inspiratie heeft gediend voor de schrijversnaam van Liesbeth, Pepper Kay. Ze heeft de MAVO en de HAVO-top gedaan en heeft daarna haar DETEX-ondernemersdiploma gehaald: “Omdat ik dacht dat het leuk zou zijn om een kledingzaak te beginnen. Niet dus!” Na een baantje bij een verzekeringsmaatschappij heeft Liesbeth bijna acht jaar als lokettiste bij de toenmalige PTT gewerkt. “Pinautomaten waren in die tijd nog geen algemeen goed en dat betekende vooral op vrijdagen en tegen het einde van de maand verschrikkelijke rijen met ongeduldige mensen.” Daar was ze volgens eigen zeggen op een gegeven moment helemaal klaar mee. Ondertussen is ze alweer bijna dertig jaar werkzaam als vertaler van technische documentatie.

Wanneer ben je begonnen met schrijven?

Op 4 augustus 2010. Twee maanden nadat ik vijftig was geworden. Of daar een verband tussen zit? Wie zal het zeggen...

Schrijven, is het een eerste levensbehoefte voor jou?

Nee, maar het kan ook zijn dat ik dat gevoel bewust blokkeer. Er moet tenslotte ook nog worden gewerkt. Wat overigens niet wegneemt dat ik het fantastisch zou vinden om van schrijven mijn beroep te maken. Gelukkig heb ik er geen moeite mee om vroeg op te staan. Om zeven uur zit ik achter mijn notebook om de nodige hoeveelheid woordjes te vertalen. Als ik geluk heb, kan ik dan na de lunch gaan schrijven. Het gebeurt echter ook dat ik dagen achter elkaar niet kan schrijven door

krappe deadlines en dan bekruipt me wel een gevoel van gemis en soms ook van urgentie. Alsof de personages in het verhaal me roepen, omdat het anders misgaat of zo...

Heb jij voorbeelden in het schrijversvak die jou geïnspireerd hebben om te gaan schrijven?

Nee. Niet dat ik weet, tenminste. Ik ben destijds spontaan, van het ene moment op het andere, begonnen met het schrijven van een fantasy-verhaal dat uiteindelijk heeft geresulteerd in *Drakenbloed* dat half april van dit jaar is uitgekomen. Terwijl ik daarmee bezig was, merkte ik echter dat ik in fantasie niet echt “mijn ei” kwijt kon. Zo ben ik bij de science fiction terechtgekomen. Ik heb ook nooit een schrijfcursus of iets dergelijks gevolgd. Een bewuste keuze, omdat ik wilde voorkomen dat ik wellicht

de schrijfstijl van degene die de cursus gaf zou overnemen.

Het e-book heeft dat de toekomst volgens jou?

Ja, dat denk ik zeker. E-books zijn nu al niet meer weg te denken. Voor sommige lezersgroepen is het ook een uitkomst. Denk maar eens aan mensen met reuma die een “gewoon” boek niet kunnen vasthouden. Maar of de auteur er blij mee moet zijn... Er zijn mensen die niet bereid zijn om voor een e-book te betalen en dat is jammer. Kijk maar eens hoeveel e-books er niet via een USB-stickie van de ene computer naar de andere verhuizen. Feit is dat veel e-books voor vrijwel dezelfde prijs worden aangeboden als een gedrukt exemplaar. Persoonlijk denk ik dat e-books veel goedkoper kunnen worden aangeboden, maar dat brengt voor de auteur een dilemma met zich

*‘Ik zal het
gevoel van
bevrijding
nooit
vergeten.’*

mee: als een e-book voor pakweg € 4,95 verkrijgbaar is, waarom zou iemand dan nog € 16,95 voor een fysiek boek betalen? Zelf ben ik van plan om in ieder geval de boeken die ik naar het Engels laat vertalen als e-book via Amazon weg te zetten. Een gedrukte versie in het buitenland is niet voor iedereen weggelegd en op die manier kun je toch wereldwijd een hoop lezers bereiken.

We hebben ook een speciaal nummer over cyberpesten dat binnenkort uitkomt, is dat iets wat jou ook opvalt of misschien wel iets van meegemaakt hebt omdat het wel heel makkelijk is voor mensen om anoniem ‘een mening’ te geven.

Gelukkig heb ik daar zelf geen ervaring mee, maar het gebeurt helaas vaak. Ik vind het dan ook super dat jullie daar aandacht aan gaan schenken. Mensen moeten ervan doordrongen raken dat een bepaalde manier van communiceren kwetsend kan zijn voor anderen. Het hoeft niet altijd opzettelijk te gebeuren, maar als de “pesters” er niet met hun neus op worden gedrukt, kunnen ze ook niet(s) veranderen. Bovendien... het feit dat je iets *kunt* zeggen, betekent niet dat je dit ook daadwerkelijk moet doen. Het is een vorm van wellevendheid. Helaas zie je dat veel mensen alleen maar voor zichzelf gaan en zich niets aan anderen gelegen laten liggen. De kans is bovendien groot dat het *cyberpesten* uitmondt in fysieke gewelddadigheden. Om de haverklap verschijnen er zogenaamde “schopvideo’s” op Telegraaf.nl of YouTube. Je kunt je afvragen waarom iemand dit wel filmt, maar niet ingrijpt.

Mijn nieuwste boek *Vuurstorm* dat in augustus uitkomt, gaat over neurogaming en live games. Deze games gaan op een gegeven moment zo ver dat je ze best als een middel voor cyberpesten en -mishandeling zou kunnen zien.

Hoe ervaar jij de boekenmarkt als schrijver?

Wanneer je als auteur niet bij “de top tien” zit, is het vrijwel onmogelijk om je boek fysiek in de winkel te krijgen. Als je geluk hebt, is een boekwinkel bereid om jouw boek(en) in consignatie te nemen. Zelf merk ik dat de grote fantasy-evenementen zoals de Elf Fantasy Fair in Haarzuilens en Castlefest bij kasteel de Keukenhof een perfect podium vormen waar je als FSFH-auteur (Fantasy, Science Fiction en Horror) je boeken kunt presenteren. Bovendien heb je op die manier direct contact met (potentiële) lezers.

Crowd funding is op zich een fantastische manier om het benodigde geld voor een uitgave bijeen te krijgen. Het is alleen jammer dat, in het geval van Ten Pages, pas daarna een uitgever werd gezocht. Iets wat niet altijd even gemakkelijk ging of zal gaan. Het feit dat het vereiste bedrag voor publicatie beschikbaar is, vormt geen garantie voor de auteur dat zijn of haar boek daadwerkelijk wordt uitgegeven. Een uitgever zal altijd eerst kijken of het boek wel in hun fonds past en of ze er een markt voor zien.

Social media zijn niet meer weg te denken uit onze maatschappij en manier van communiceren. Wat betekent het voor jou in de praktijk als schrijver?

Pffft, Twitter vind ik afschuwelijk. Door de manier waarop dit medium werkt, is het voor mij een enorme energievreter. Facebook vind ik veel vriendelijker en gemakkelijker om contact te houden met “vrienden”, maar ook daar doe ik (te) weinig mee...

Waar haal jij je dagelijkse inspiratie vandaan?

Die is altijd latent aanwezig. Ik weet vaak wel in grote lijnen wat ik wil gaan schrijven, maar zodra ik ervoor ga zitten gebeurt er iets

in mijn hoofd. Het is alsof ik in de betreffende scène word gezogen en voordat ik het weet staan er een paar duizend woorden op m'n scherm. Het borrelt gewoon op terwijl ik ermee bezig ben. Eén keer heb ik, zoals het volgens veel schrijvers en coaches hoort, een outline voor een verhaal gemaakt. Het resultaat was dat ik weken met dezelfde vijftig pagina's bezig was en geen steek verder kwam. Pas toen ik dit keurslijf losliet, kon ik weer schrijven. Ik zal het gevoel van bevrijding dat dit gaf nooit vergeten.

Heb je naast het schrijven nog meer passies in het leven?

Gehad. Ik was een fanatiek aerobics-vlieger en heb zelfs aan de Nederlandse kampioenschappen meegedaan. Haha, niet in de hoogste klasse, hoor. Maar ik heb wel twee keer een podiumplaats behaald. Diverse schouder- en polsbleesures gooiden echter roet in het eten en ik heb de sport moeten opgeven. Verder hou ik ervan om de natuur in te trekken. Geocaching is daarvoor een perfecte manier. Hierbij word je aan de hand van coördinaten – die je onderweg door het uitvoeren van opdrachten moet zien te vinden – naar een plek geleid waar een “schat” verborgen ligt. Doordat je met een gps werkt, kun je eigenlijk niet verdwalen - zolang je batterijen tenminste niet leeg zijn..... - en kom je op de meest verrassende plekjes in bossen, steden of dorpjes.

Ligt er al weer een nieuw schrijfproject klaar? Kun je al een tipje van de sluier oplichten?

Jazeker! Momenteel leg ik de laatste hand aan de nieuwste Kit Gardner SciFi: *Vuurstorm*. In dit verhaal wordt interstellair privédetective Kit Gardner geconfronteerd met de meest gevreesde galactianen in het universum: Landataren. Mede door hun geheime agenda raakt ze verstrikt in de duistere wereld van de neurogaming. Het boek komt officieel uit op 1 augustus, de eerste

dag van Castlefest. Ook de cover is nog in bewerking. Zodra die klaar is, plaats ik hem op de Facebook-pagina van Pepper Kay en Books of Fantasy. Verder ben ik tussen de bedrijven door alweer begonnen aan een nieuw Kit Gardner-verhaal met als titel *Doodvonnis*. Het gaat voornamelijk over de zoektocht naar Kits verdwenen moeder. Deze zoektocht

liep als een rode draad door de andere drie boeken. In dit verhaal wordt duidelijk wat er destijds precies is gebeurd en waarom.

Is er iets waar je de lezers attent op wil maken?

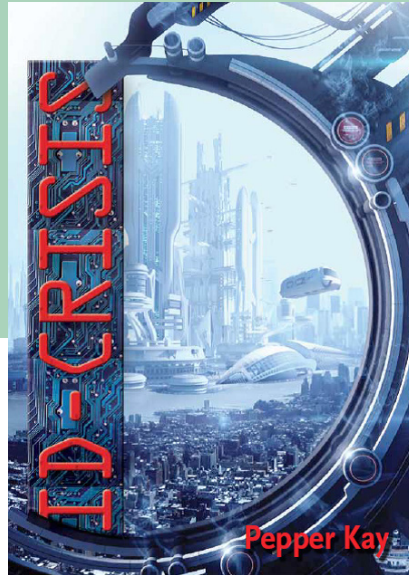
Ik hou er niet van om belerend over te komen, maar ik probeer altijd

wel een interessant onderwerp in mijn verhalen te verwerken. Zoals het implanteren van ID-chips en neurogaming. Misschien zetten die onderwerpen de lezers aan het denken, maar misschien ook niet. Het enige wat ik wil is een verhaal vertellen en de lezer een paar onvergetelijke uren bezorgen.

Drakenbloed

Pepper Kay
Books of Fantasy
ISBN 9789460860539
254 pagina's

ID-crisis

Pepper Kay
Books of Fantasy
ISBN 9789460860492
260 pagina's

Slangenkuilt

Pepper Kay
Books of Fantasy
ISBN 9789460860416
240 pagina's

Favorieten van Liesbeth

Boek

Mijn absolute topper is Lord of the Rings, maar dan de complete, ingebonden versie. En in het Engels natuurlijk. Ik denk dat ik die pil door de jaren heen zo'n tien keer heb gelezen. Maar ook de Reacher-boeken van Lee Child mag ik graag lezen. Als ik daar tenminste tijd voor heb...

Schrijver

Tolkien zou voor de hand liggen en Lee Child, maar de waarheid is dat ik geen echte favoriete schrijver heb. Dat komt denk ik ook omdat ik erg weinig lees sinds ik zelf schrijf.

Eten

Oh Indiaas, daar kun je me voor wakker maken! Ik maak dat ook regelmatig zelf. Beef Vindaloo bijvoorbeeld. Het kost me ongeveer een halve dag om dit gerecht te bereiden, maar dan heb je ook wel wat!

Film

Forrest Gump met Tom Hanks, een echte klassieker. Meerdere keren gezien, maar ik geniet er telkens weer van.

Tv-programma

The Big Bang. Geweldig hoe daar onlogische logica wordt omgevormd tot logische onlogica. Of omgekeerd.

Vakantieland

Frankrijk en Mauritius. Het eerste omdat het een prachtig land is waar nog zo veel ruimte is. En de temperatuur is er natuurlijk aangenaam. Bovendien ligt het "om de hoek". Mauritius is een geweldig eiland in de Indische Oceaan. De Afrikaanse invloed is uiteraard alom aanwezig.

Quote:

"Now this is not the end. It is not even the beginning of the end. But it is, perhaps, the end of the beginning."